

dagen, som för vidare grundlagsenlig behandling såsom vilande antagit förslag till ändrad lydelse av § 16 riksdagsordningen, innebärande en sänkning av rösträttsåldern för val till andra kammaren från fyllda 23 till fyllda 21 år, anmäla, att riksdagen i anledning av inom densamma väckta motioner *dels*, under förutsättning att berörda ändring av riksdagsordningen blir slutligt genomförd, för sin del antagit ett i förenämnda utlåtande under punkten 2) intaget förslag till Lag angående ändrad lydelse av 38 § lagen den 26 november 1920 (nr 796) om val till riksdagen, *dels ock* för sin del antagit i samma utlåtande under punkten 3) intagna förslag till Lag angående ändrad lydelse av 11 § lagen den 6 juni 1930 (nr 251) om kommunalstyrelse på landet, till Lag angående ändrad lydelse av 11 § lagen den 6 juni 1930 (nr 252) om kommunalstyrelse i stad, till Lag angående ändrad lydelse av 9 § lagen den 15 juni 1935 (nr 337) om kommunalstyrelse i Stockholm samt till Lag angående ändrad lydelse av 8 § kommunala vallagen den 6 juni 1930 (nr 253).

Stockholm den 30 maj 1941.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 262.

Godkänd av första kammaren den 3 juni 1941.

Godkänd av andra kammaren den 3 juni 1941.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckta motioner om förbättrad pensionering för sjöfolk i manskapsklass.

(Bankoutskottets utlåtande nr 41.)

Till Konungen.

I två likalydande motioner, I:93 och II:140, har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t snarast ville låta verkställa utredning, vad angår sjöfolk i manskapsklass, om uttagande av höjd hyresavgift och häremot svarande redarebidrag till förbättring av manskapets pensionering genom handelsflottans pensionsanstalt samt därefter för riksdagen framlägga förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Över motionerna har i vederbörlig ordning införskaffats utlåtande från kommerskollegium, som hört direktionen över handelsflottans pensionsanstalt ävenson Sveriges Allmänna Sjöfartsförening, Sveriges Redareförening, Sveriges Segelfartygsförening, Sveriges Fartygsbefälsförening, Svenska Maskinbefälsförbundet, Svenska Sjöfolksförbundet samt Ängfartygs-Befälhavare-Sällskapet. De av ifrågavarande föreningar m. fl. avgivna yttrandena finnas fogade såsom bilagor vid bankoutskottets utlåtande nr 41.

Det nuvarande pensioneringssystemet för sjöfolket har närmast karaktären av ett provisorium, som endast i begränsad omfattning tillgodoser sjöfolkets anspråk på en tryggad ålderdomsförsörjning. Med hänsyn härtill torde genomförandet av en förbättrad pensionering på förevarande område framstå

som ett beaktansvärt önskemål. Såväl direktionen över handelsflottans pensionsanstalt som kommerskollegium hava ock uttalat sin anslutning till det av motionärerna framförda förslaget om en utredning i detta syfte, varjämte olika sammanslutningar inom den svenska sjöfartsnärings tillstyrkt eller förklarar sig ej vilja motsätta sig, att en sådan utredning kommer till stånd. Från redarhåll ha härvid visserligen uttalats betänkligheter mot en vidgad pensionering med hänsyn till att densamma skulle kunna medföra krav på liknande åtgärder från arbetstagare inom andra yrkesgrupper. Anmärkas må emellertid, att sjöfolket i skilda hänseenden intager en särställning, som bland annat tagit sig uttryck i den av staten understödda pensioneringen genom handelsflottans pensionsanstalt. En ytterligare utbyggnad av detta pensioneringssystem synes, såsom kommerskollegium anfört, vara ägnad att i viss mån bidra till vidmakthållandet av en god sjömanskår. Men hänsyn till det anförda får riksdagen anhålla, att den nu väckta frågan göres till föremål för utredning genom Eders Kungl. Maj:ts försorg.

En undersökning rörande möjligheterna att åstadkomma en vidgad pensionering för sjöfolket torde — såsom i motionerna antytts — i första hand böra taga sikte på en ökning av såväl de anställdas som redarnas avgiftsplikt. Självfallet bör härvid beaktas, att arbetsgivarnas bidrag så avväges, att risk icke uppstår för att vår sjöfartsnärings konkurrensförmåga gentemot den utländska sjöfarten mera avsevärt försämras genom den nya pålagan. Med hänsyn till det nära samband den föreliggande frågan äger med spörsmålet om befälets pensioneringsförhållanden torde vidare befälets ställning i pensionshänseende böra närmare klarläggas. På sätt framhållits i de avgivna yttrandena torde slutligen vid utredningen även böra eftersträvas en lösning av åtskilliga andra med pensioneringsfrågan sammanhängande spörsmål. I vidare mån än nu skett anser sig riksdagen icke böra uppdraga några särskilda riktlinjer för utredningen, vilken synes böra vara förutsättningslös.

Åberopande det anförda får riksdagen i anledning av motionerna I:93 och II:140 anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville låta verkställa en allsidig utredning rörande möjligheterna att åstadkomma en förbättrad pensionering genom handelsflottans pensionsanstalt för sjöfolk i manskapsklass samt därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen må föranleda.

Stockholm den 3 juni 1941.

Med undersätlig vördnad.
